

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en Erhvervstælling i Aaret 1935.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3106).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 84 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren af Løje angaaende Indførelse af skærpende Ændringer i Straffeloven eller andre Love over for Mord og Voldsforbrydelser.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2705).

Forespørgeren (Løje): De talrige grove Voldsforbrydelser, Mordbrande, Massebord og Sædelighedsforbrydelser af groveste Art, der i den senere Tid har fundet Sted her i vort Land, har fremkaldt en Utryghedsfølelse blandt store Dele af Befolkningen, en Tilstand, der næppe kan karakteriseres som en øjeblikkelig Opskræmthed eller Ængstelse, der hurtigt vil lægge sig, men snarest maa betegnes som en gennem Aarene stærkt voksende Utryghedsfølelse, der vel nok i de sidste Par Maaneder maa siges at have naaet Kulminationspunktet, og det maa dog vist erkendes fra alle Sider, at der er alvorlig Grund til den Angstfølelse, der har bredt sig blandt Befolkningen i alle Samfundslag, men i særlig Grad blandt Landbefolkningen.

Jeg skal ganske kort omtale nogle af de frygtelige Begivenheder, der forklarer, at denne Tilstand er opstaaet. Jeg skal først ganske kort omtale det frygtelige Mord i Nordjylland oppe ved Handest, hvor en Person ved Nattetid bryder ind til fredelige Mennesker og myrder to voksne og et Barn og skamslaar en Moder. Alt dette gør han alene i den Hensigt at tilfredsstille sine umenneskelige Tilbøjeligheder ved at vold-

tage et Barn, Barnet af den frygteligt mishandlede Moder og den dræbte Fader.

Jeg skal ligeledes nævne den grufulde Sag oppe fra Egnen omkring Hørsholm vedrørende Banditten Wagner, der for flere Aar siden — jeg tror, det var 1926 — øvede Voldtægt mod og derved dræbte en enligboende ældre Kvinde; en Tid derefter øvede han Voldtægt mod en yngre gift Kone, hvorfor han blev straffet med 6 Aars Tugthus. Han blev imidlertid løsladt, og efter hvad jeg har erfaret, skal han efter sin Løsladelse have truet den ulykkelige Kvinde, som han tidligere har voldtaget, paa Livet. Men trods dette kunde han stadig bevæge sig frit omkring og fortsætte med sine Ugeringer. I Sommeren 1934 dræbte og indebrændte han to fredelige Mennesker uden anden Hensigt end den at tilfredsstille sine Tilbøjeligheder, og først flere Maaneder efter, da han atter voldtager og dræber en ældre Kvinde, faar Politiet — og det var vel nærmest ved en Tilfældighed — fat i ham.

Der er ogsaa Grund til at nævne nogle af de Voldtægtsforbrydelser, der har fundet Sted, selv om de ikke har haft Døden til Følge, men som dog er af gruopvækkende Art. Jeg skal af disse kun nævne den meget omtalte Grenaa-Sag, der bevirkede, at den paagældende Politimester fik en Irettesættelse af den højtærede Justitsminister. For en Fuldstændigheds Skyld skal jeg ligeledes nævne de to Mord i Odder og Viborg, skønt jeg erkender, at de ikke helt kan sidestilles med de før nævnte Forbrydelser.

Det er maaske dristigt, at jeg som Ikke-Jurist fremdrager disse Spørgsmaal her i dette høje Ting. Det er jo Problemer, som Juristerne plejer at have Eneret paa at behandle, men jeg har den bestemte Opfattelse, at den højtærede Justitsminister erkender, at dette Spørgsmaal er af en saa alvorlig Art, at Rigsdagen ikke kan forholde sig passiv. Jeg skal henvise til, at den højtærede Justitsminister paa et tidligere Stadium, kort efter at Forbrydelserne blev udført, har udtalt til Pressen, at han i det væsentlige delte denne Opfattelse. Jeg tror, at vi her i dette høje Ting maa gøre os klart, at vi ikke kan vandre videre ad de Veje, den moderne Retsopfattelse har ført os ind paa. Den Humanitet, som man navnlig i den juridiske Verden har været og vel fremdeles er stærkt optaget af at søge anvendt over for Forbrydere, selv de groveste, og som bl. a. har givet sig Udslag i, at Fængslerne er omdannet til første-klasses Pensionater, at man baade i Tide